

วัดร่มโพธิธรรม จังหวัดเลย

หลวงพ่อโพธิ์ศรีสุริยะ เขมรโต

วันอังคารที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๕๔ เวลา เช้า ขณะหลวงพ่อกำลังฉันภัตตาหารเช้า ท่านได้มีเมตตาเรียกเข้าไปให้นั่งคุยด้วย – ส่วนตัว ด้วยเสียงเบา ๆ ได้ยินเฉพาะตัว”

คือ หลังจากเทศนาและถวายสังฆทานเสร็จ ก็มีคนเข้าไปถวายของแด่หลวงพ่อก่อน เราก็นั่งรออยู่ด้านหน้า ค่อนไปทางขวามือของท่าน ห่างออกมาสัก ๔ วา พอคนว่างและท่านเตรียมฉัน ท่านก็ถามว่า “โง่ ละเอียด ว่ายังงี้” เราก็คลานเข้าไปกราบและนั่งอยู่ด้านหน้าค่อนไปทางขวาของท่าน ห่างออกมา ประมาณ ๒ วา ท่านก็ชี้ให้ไปนั่งข้างหน้าของท่าน “นี่ มาที่นี้” เราก็คลานเข้าไปกราบและนั่งลงข้างหน้าของท่าน ท่านก็เริ่มฉันภัตตาหารและเริ่มคุยด้วย - ด้วยเสียงที่เบามาก ได้ยินเพียง ๒ คนเท่านั้น – เรื่อง ภัยพิบัติ..... สักครู่หนึ่งเราก็เลยหยิบกระดาษออกมาจากกระเป๋าเพื่อนำออกมาจดการสนทนากับท่าน

(๑)..... (ภัยพิบัติเกิดขึ้น) ทั่วโลก ชายทะเลจะลำบาก ผู้มีอิทธิพลถ้าไม่รู้จักสละก็จะใช้กรรมพ่วงไปด้วย

กลางเมษายนถึงปลายเดือนต้องเคลียร์ตัวเอง ยอมทิ้ง สละ ออกจากพื้นที่ ...?เหนือและภาคอีสานจะพ่นภัย(ให้รีบเคลียร์) จะได้ไม่ทุลักทุเล สนามบินยังอยู่ **สนามบินยังอยู่** บางประเทศหายไป

....ไม่ต้องห่วงหน้าห่วงหลังนะลูก..... น้ำจะแห้ง ดึกจะทรุดตัวลง เชื้อนจะแตก แผ่นดินจะแยก ((“จับปล้นไหมครับ” – จับปล้น))

(๒).....กลางเดือนเมษายนต้องเคลียร์ตัวเองแล้ว **ต้องดับรอยเลขนะลูก**

....เดือนพฤษภาคมไม่น่าอยู่ที่กทม. แล้วนะลูก, (“ไม่น่าอยู่แล้วก็แสดงว่าต้องออกก่อนเดือนพฤษภาคมใช่ไหมครับ?”) เดือนพฤษภาคมไม่น่าอยู่ที่กทม. แล้วนะลูก เป็นเวลาที่ไม่น่าอยู่แล้ว ไม่ใช่เวลาที่ “ตัดสินใจ” แล้ว (“ต้องตัดสินใจก่อนหน้านั้นแล้ว!”)

....“ตายกันเยอะมาก นั้่นน่าสะเทือนใจจังครับ” - ไม่ต้องหนักใจ (ไม่ต้องสะเทือนใจเพราะ) ไม่ใช่วิสัย

ของโพธิ์สัตว์ มหาโพธิ์สัตว์

(๓)..... “จะมี (ชายน์) Sign หรือสัญญาณหรือ เครื่องหมายอะไรบอกบ้างหรือไม่ครับ” – ท่านโน้มพระกายลงมา “ก็กำลังบอกอยู่นี่ไง”

...จะฝันถึงโดยพระมหาโพธิสัตว์ ผู้มีอิทธิวาสนา (ยิ่งใกล้จะยิ่งฝันใช่ไหมครับ?)

...อย่าเอาความลังเลเป็นที่ตั้ง ให้เด็ดขาดในเรื่องของการไม่ยึดติด

...ไม่ลังเล น้อมนำบารมีคุ้มครอง

...ให้กรรมจัดสรร ผู้มีวาสนาจะช่วย ศาสนาจะอยู่ได้

...ได้รับสัญญาณ (ฝัน) ของใครของมัน ให้สละเลยอย่าผัดวันประกันพรุ่ง!!!

(๔)...ล้างบาง สัตว์ที่เป็นภาค ? มีดี ถูกผิดไม่มี มีแต่วิถีกรรม

....ขัดขวางสังขะธรรมจึงต้องล้าง ล้างใหม่ ไปสู่ภาคละเอียด ภาคละเอียดจะรับง่าย จะไปโปรดใหม่

กายหยาบไม่เข้าใจเจตนา กรรม ดันทุรัง เพราะหยาบ สังคมเป็นตัวแปร กระแส ทั้งสังสารวัฏ
ไปตามกรรมหมด

ลงอสุรกายเยอะ งมการเป็นการอยู่ เป็นเหตุลงนรกภูมิทั้งนั้น

...การเพลินก็ลงอสุรกายเช่นกัน ไม่ใช่แค่ดูหนังฟังเพลง

(๕)...งานทั้งหมดก็กรรมทั้งนั้น สรุปลงสู่ ว่าง ไม่ใช่อะไร ไม่ใช่แม้แต่ตัวเอง หมดเวลาแล้ว

(๖).....“กราบขออภัยที่ทำให้พระเดชพระคุณหลวงพ่อลำบากเพื่อพวกข้าพเจ้าทั้งหลายครับ”

– ไม่ใช่ลำบากหรือไม่ลำบาก เพราะโปรดสรรพสัตว์อย่างเดียว

...สรรพสัตว์ถูกล้างด้วยอานุภาพ (โปรดสัตว์ด้วยอานุภาพ)

(๗)..... “หากสัตว์โลกต้องตายกันมาก ๆ (เพราะเหตุภัยพิบัติครั้งเมษายน๒๕๕๔ ครั้งนี้) ก็น่าเสียดายที่พวกเขาทั้งหลายต้องจากภูมิมนุษย์ไป เพราะภูมิมนุษย์เป็นที่หมายของทุกหมู่เหล่ามิใช่หรือครับ” –

มนุษย์ว่าเอาเอง ของเขาเขาก็ว่าของเขาดี ที่สุด ยึดใครยึดมั่น บางภูมิไม่อยากเข้าใกล้มนุษย์ ด้วยซ้ำไป มนุษย์ว่าเอาเองว่าเป็นมนุษย์ดีที่สุดในที่สุด เทวดาก็ว่าเป็นเทวดาดีที่สุดในที่สุด แต่ไม่ว่าภูมิละเอียด ภูมิหยาบก็กรรมทั้งนั้น

(๘).....หลังจากนั้นท่านก็บอกให้ไปรับประทานอาหาร เราก็กราบลาออกมาโดยกล่าวปฏิญาณตนต่อท่านด้วย –ท่านก็โส..ส..ส..ส..ส..ตอบรับให้

เราก็ถอยออกมาโดยถือถาดอาหารที่สำรวยนำมาวางไว้ให้ข้าง ๆ ภายพร้อมทั้งจานมะละกอลงของหลวงพ่อกับ ๑ จาน แม้ซึ่งจากกุฏิหลวงลุงวิสิฐ (ที่เคยไปออกสอนธรรมะที่บุรีรัมย์กับอาจารย์มนตรี) ก็มาช่วยถือถาดอาหารไปที่เต็นท์อำนวยความสะดวก เลยได้ไปนั่งทานอาหารร่วมกับคุณโชคอนันต์ ซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินวัดนี้ก่อนถวายให้หลวงพ่อดำตามคำของหลวงพ่อบิดาซึ่งสั่งไว้ว่าให้คอยตามหาพระผู้ทรงคุณ และได้พบคุณสิทธิพร โยมอุปัฏฐากคอยจัดสำรับอาหารถวายหลวงพ่อกับคุณครูบุญคุ้มกับภรรยา คือคุณพริ้งพรรณ ได้คุยกันสักครู่หลวงลุงก็โทรศัพท์มาเรียกให้ไปที่กุฏิ

.....

เมื่อเช้า 16 ก.พ. 2554 ก่อนท่านจะเริ่มฉันภัตตาหารเช้า

ท่านได้กรุณาส่งแอปเปิ้ลเยอรมันให้ 1 ผล “กัดได้ กินทั้งเปลือกได้เลย” คุณครูบุญคุ้มให้กล้วยน้ำว้ามา 1 หวี (ท่านรับต่อมาจากคุณสิทธิพร) เราได้แบ่งให้คุณธีรพันธ์, แม่ชีข้างซ้ายมือ 2 รูป และแม่ชีข้างหน้า 1 รูป เราเอาไว้ 1 ผลจะเอาไว้ให้สำรวย ที่เหลือคุณธีรพันธ์เอาไปแจกต่อ

แล้วคุณสิทธิพรกรุณานำเอาน้ำดื่มจากหลวงพ่อกับมาให้อีก 1 ขวด

เราเข้าไปลาแม่ชีเล็ก หลังจากหลวงพ่อกลับเข้ากุฏิ พระผู้อุปัฏฐากหลวงพ่อนำน้ำที่หลวงพ่อดื่มเหลือมาให้ 1 ขวด และเตือนให้ว่าง วาง และดับรอไว้เสมอ ๆ เราก็กราบท่านและรับคำ บอกท่านว่าหลวงพ่อก็บอกให้ดับรอเผชิญกับภัยพิบัติไว้เลย

ตอนเข้าไปลาท่านเพื่อจะกลับเข้ากรุงเทพฯ ท่านบอกว่า

“วันที่ ๒๔ ก.พ. ให้ไปพบหลวงพ่อกที่โรงแรมซิลเวอร์ โกลด์การ์เด้น สุวรรณภูมิ” และ

“หยาดน้ำบ่อย ๆ ช่วยได้นะลูก” หลวงพ่อกเล่าวขึ้นเมื่อเรากราบลาจะกลับเข้ากรุงเทพเมื่อสายวันที่ 16 ก.พ. 2554 (ตอนเดินทางกลับ เราหยาดน้ำมาตลอดทางเลย เพื่อหมู่สัตว์ที่จะพบภัยพิบัติ)

.....

หมายเหตุ: ผิด-ถูกอยู่ที่ผู้บันทึกเท่านั้น ไม่ผูกผันบุคคลอื่น ๆ แต่อย่างใด

(ดร.ละเอียด ศิลาน้อย)